

των απλών των Regnard εινρέθησαν υποκείμενοι εἰς τὸ πάθος τοῦτο, εἴναι δὲ λίαν λυπηρόν, διτὶ ἔνεκα τῆς εὐκολίας, μεδ' ἡς δύναται ν' ἀγορασθῇ ἐν Παρισίοις δσονδήποτε ποσὸν μορφίνης, η̄ χρῆσις αὐτῆς δόλονεὶ ἔξ-
απλοῦται, οὐτως
ώςτε κατέστη
πλέον ἀληθῆς μά-
στιξ τῆς κοινω-
νίας. — Ή πρώτη
συρματή
εἰκὼν
εἴναι υπόδειγμα
ἀπλοῦ καὶ ἐλα-
φροῦ ἐνδύματος
διὰ κοράσια γλι-
κίας 6—8 ἑταῖ,
συνιστᾶται δὲ εἰς
τὰς οἰκονόμους
ἔκεινας μητέρας,
αἵτινες ἀντὶ ἀση-
μάντου δαπάνης
κατορθοῦσι μὲ
κατὶ τρίχαπτα,
μὲ κάτι περισσεύ-
ματα παλαιῶν
ταινιῶν νὰ κα-
ταρτίζωσι μίαν
ἐλαφράν καὶ χιο-
νώδη ἐνδύμασίαν
διὰ τοὺς μικροὺς
ἀγγέλους των. Ο
νέος πάλιν οὗτος
πῖλος εἴναι ἀξιο-
σύστατος μόνον
διὰ τὴν εὐθηγίαν
καὶ τὴν ὀμοιό-
τητά του, διότι
ἡ φίαδος πωλεῖ-
ται χωριστὰ καὶ
τὸ ἔκλογὴν χρωμά-
των εἴναι πλου-
σιωτάτη. Ο γύ-
ρος περιβάλλεται
μὲ τούλι τοῦ αὐ-
τοῦ χρώματος,
πρασίνου· συγή-
διως, καὶ παρυ-
φαίνεται δόλος δ
πῖλος διὰ λεπτῆς
μετοξεύης μουσε-
λίνης μετὰ ροδο-
χρών ἀνθυλίων
καὶ ταινίας ἐκ
μουαρέ. Ἔλεγες,
ὅτι εἴναι ἐποχὴ
τῶν ἐλληνικῶν
γάμων καὶ ἐπε-
θύμεις διπλακού-
λαιστον ὑπό-
δειγμα γαμηλίου ἐνδύματος καὶ διὰ τὰς νύμφας καὶ διὰ τὰς παρανύ-
φους, τῆς κοινωνίας μὲ δόλια λόγγα. Ἰδού συρματή ἀπαίτησι, ἣν ἐκ-
πληροῦσα μετὰ χαρᾶς καὶ πολλῶν ἀναμνήσεων, δὲν δύναμαι νὰ συνδέσω
μετὸ οἰκονομικῶν θεωριῶν, διότι ἔκαστος δικαιοῦται νὰ ἔξοδευῃ ὅσα δέ-
λαι, δταν ἔχῃ ἀπόφασιν ἀπαξ μόνον νὸν νυμφεύῃ. — Ἐν τούτοις

δταν μεθαύριον ἐπανέλθω εἰς τὰ πρὸ ἐκατονταετίας περὶ τὴν κόρμωσιν
τεχνάσματα τῶν ἔμοιών μας, δέλεις πεισθῆ διτὶ πρὸ τῆς ἡμέρας τοῦ γά-
μου νὶ κόρη πολὺ συνετέλει ἐνταῦθα πρὸς ἄγραν τῶν νυμφών.

Ἄλλα σήμερον
ἀνάγκη νὰ ἀρχε-
σθῆται εἰς μόνην
τὴν ἐρμηνείαν
τῆς εἰκόνος τοῦ
Ραφαὴλ, συγκε-
φαλαιούσης τὴν
ἱστοριανῆς πρω-
της χριστιανῆς
σημαίας, ὡς αἴτη
ἐκτίθεται ὑπὸ τοῦ
ἔμυκοῦ ἡμέραν
Ἱστορικοῦ, καὶ
κατὰ σύμπτωσιν
ἐρμηνευτοῦ σχε-
τικοῦ καλλιτεχνῆ-
ματος. Ἐστενο-
γωρημένη ἐδῶ,
μόλις ἀνασάνω
ὑπὸ τῆς ἐπίρειαν
τῶν κυνικῶν καυ-
μάτων, ἀτίνακατ
οὐδὲν ὑπολείπον-
ται ἐνταῦθα τῶν
ἥμετέρων, εἰμὴ
κατὰ τὴν ἐντα-
σίν των.

Ἐπερπετε τῷρα
νὰ ἔχω γερμανι-
κήν ἀνοχὴν διὸ
νὰ ἐπαινέσω τὸν
μουσουργὸν Βά-
γγερ, διὸ δὲν ἐν-
νοῦσιν οὔτε οἱ
διογενεῖς του,
Ἐλην τὴν ποίησιν
τῆς Γραφῆς διὰ
τὰς Κέδρονς τοῦ
Αιβάνον, διῆν τὴν
παιδικήν τρυφερότητα
διὰ τὸν Προστά-
την Ἀγγελον
καὶ πλῆθος Αρ-
χαιολογικῶν γνω-
σεων διὰ τὸν
Ἐλληνα σανδα-
λοποιὸν, ἢ τοῦ-
λάκιστον ἀντὶ
τούτων διῆγον τό-
πον διπλας ἐρμη-
νεύσω αὐτά, ἐνδ
τώρα μόλις προ-
φάνω νὰ ὑπο-
γραφῶ

ΜΑΤΑΙΟΤΗΣ ΠΕΡΙΕΡΓΟΥ.

ΜΙΚΡΑ ΛΔΗΛΟΓΡΑΦΙΑ. — Πρὸς τοὺς ἀξιοτίμους Συνεργάτας τῆς
Συναδέλφου Ἐβδομάδος, εἰς Ἀδήνας. Τὸν ἐν Ρωμονίᾳ μισελληρισμὸν
νὰ ζητήσῃς καὶ εἰς τὰ αἰτόδι προξενεῖα μας. Ἐνδὲ τῶν διατίτλων τῶν
δόνομα δὰ δημοσιεύσωμεν ἀν ἔξακολονδήση κατακρατῶν χρῆμα τῆς Κλεισοῦ.

. **ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.** — Γλωσσικαὶ παρατηρήσεις ὑπὸ Ε. Δ. Ροΐδου. — Ο μῦθος τοῦ Ἀδελβέρτου, ἐκ τῶν τοῦ Chamisso (τέλος). — Ἀπροιλά-
τικὴ νόκτα, ὑπὸ Ἰωάννου Πολέμη. — Τὴν λάβαρον καὶ δρίαμπος τοῦ Κωνσταντίνου, ὑπὸ Κ. Παπαρρηγόπουλου, (εἰκὼν Ραφαὴλ ἐν σελ. 233). — Δύονται
καὶ λαβεῖν ἐν τῷ οἴκῳ. — Αστρονομοὶ περίπατοι. — Ἡ θυγάτη τῆς Ιης (τέλος). — Ο θεος (ἐπιφάνεια αὐτοῦ εἰνὼν ἐν σελ. 236). — Καρμέλα ὑπὸ Edmonde
de Amicis (Διήγημα — συνέχεια). — Ἐπιστολαὶ ἐξ Ἐσπερίας. — Ἡ ἀναχώση τοῦ A. P. Ρεγκαβί. — Ο ἔργοντος τοῦ B. Θηγάν καὶ οἱ φυσιδῖται. — Ἡ λεπτοκή
ραπτουραῖς. — Φωτογραφιὴ μηχανῆ χρεων τῶν ἀστροφακοπέων. — Η ἡ Βιρμαγάρη πατέριστης βιβλιοθήκη. — Στατιστικὴ τοῦ Βερολίνου. — Πόλεις προσβάλλεις ἀποικιῶν τῶν ἀνα-
τάσ τον διαδηγη. Λένε. — Αγήθηριώδεις πληροφορίαι περὶ κακῶν παροιωνά τέσσαν. — Τὸ διαφόρον παικιών ζηνδημα καὶ δη γνωμή-
λος ἀποβολῆ (σελ. 240). — Ανεμονεῖται αἱ εἰκόνες τοῦ Βάγγερ (σελ. 225), τῶν Κίδων τοῦ Αιβάνου (σελ. 228), τοῦ Ἐλλήνος Σανδαλοποιοῦ (σελ. 232) καὶ τοῦ προστάτου Αγγελού
(σελ. 229). — Μικρὰ ἀλληλογραφία.

Ἐκδότης ΙΙ. Δ. ΖΤΟΥΡΗΣ.

Tύποις Bär & Hermann, ἐν Αειφρίᾳ. — Χάρτης ἐν τῆς Nene Papiermanufactur. ἐν Στρασβούργῳ. — Μελάνη Frey & Sening, ἐν Αειφρίᾳ.